

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Κυριαρχία

Δεν ξέρω αν είναι μόνο η δική μου εντύπωση, ότι γύρω μας επικρατεί μεγάλη αταξία. Οι άνθρωποι ασυντόνιστοι, κάνουν ο καθένας το δικό του. Δεν υπάρχουν κοινά ιδανικά, δεν υπάρχει ένα όραμα

που να κατευθύνει τις επιδιώξεις. Στη βουλή ψηφίζονται νομοσχέδια και λαμβάνονται πολύ σοβαρές αποφάσεις με ποσοστά λίγο πιο πάνω από το 50%. Αυτό δηλώνει το μέγεθος της σύγκρουσης και του διχασμού. Συνήθως αλλά σκεφτόμαστε, αλλά λέμε και άλλα κάνουμε. Η συμπεριφορά μας τροποποιείται πολύ εύκολα από τις εξωτερικές συνθήκες και από την φόρτιση της στιγμής. Αγόμαστε και φερόμαστε κατά το που φυσάει ο άνεμος, κατά το πως μας αρέσει, κατά το πως μας συμφέρει. Η όρασή μας έχει περιοριστεί στους τέσσερις τοίχους της ύπαρξής μας. Δεν μπορούμε πια να δούμε μακριά.

Κάπου διάβασα για την προσομοίωση του ανθρώπου με ιππήλατη άμαξα. Το σώμα μας αντιπροσωπεύεται από το κάρο, το συναίσθημα μας από το άλογο και η λογική μας από τον αμαξά. Αν δεν υπάρχει συνεργασία και των τριών τα πράγματα δυσκολεύουν. Αν κυριαρχεί το σώμα δεν πάμε πουθενά, αν κυριαρχεί το συναίσθημα, το ξέφρενο άλογο μας πάει όπου του έρθει, αν κυριαρχεί η λογική τα πράγματα έχουν νόημα και όταν οι αποφάσεις πηγάζουν από τον ιδιοκτήτη (τον βαθύτερο μας εαυτό) τότε υπάρχει αποτέλεσμα. Ξέρουμε που πάμε!

Στο δρόμο υπάρχει κομφούζιο, ένταση, εκνευρισμός, αποξένωση. Άραγε δεν υπάρχει κάποιος ισχυρός μαγνήτης που να μας έλκει και να μας συντονίζει ή εμείς έχουμε χάσει τις μαγνητικές μας ιδιότητες;

Η κυριαρχία δεν είναι καταπίεση. Δεν είναι στέριση και εξαναγκασμός. Δεν είναι επιβολή στον εαυτό μας και τους άλλους. Κατά τη γνώμη μου είναι η αναγνώριση της πνευματικής μας καταγωγής, της αγάπης του εσώτερου εαυτού μας και της άφεσης με εμπιστοσύνη στο θείο θέλημα.

Ο κοινός άνθρωπος υπακούει στη συνήθεια, στα πάθη και τον εγωισμό του. Ο κοινωνικός άνθρωπος ανακαλύπτει και προσαρμόζεται με τους συμπαντικούς νόμους και κανόνες της φύσης.

Αν παρατηρήσουμε το φυσικό μας περιβάλλον έχουμε πολλά να διδαχθούμε. Τα φυτά, τα ζώα και τα παιδιά λειτουργούν σύμφωνα με αυτούς τους νόμους. Ο άνθρωπος σιγά σιγά εξημερώνεται και ακολουθεί τα κοινωνικά πρότυπα, τα ήθη και τα έθιμα του πολιτισμού του και χάνει αυτή τη σύνδεση με τον εσώτερο αυτό του. Ίσως γι' αυτό λέει "Εάν μη στραφείτε και γένθησε ως τα παιδιά, ου μη εισέλθητε εις την Βασιλείαν των Ουρανών".

Πέτρος Γαζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΒΑΖΑΡ 2012

ΣΤΙΣ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012
ΚΑΙ ΩΡΕΣ 10.30 - 17.00

ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΘΩΡΑΚΟΣ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Η εκδήλωση οργανώνεται από το
Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων
του Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Τα έσοδα θα καλύψουν ανάγκες ασθενών
του Νοσοκομείου μας

Οι πάγκοι μας διαθέτουν εποχιακά
(στολίδια - γλυκά), κρασιά, βιβλία, φυτά, κλπ

Email: sylfilon@yahoo.gr

Τηλ. επικοινωνίας: 2107763149 - Κοινωνική Υπηρεσία

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

"Χριστουγεννιάσματα και Καλαντίσματα" Σκηνοθεσία: Θωμά Κινδύνη
26 Δεκέμβρη στις 5.30 μμ
Εισιτήριο μόνο 7 ευρώ

Για τους εργαζόμενους στο ΝΝΘΑ "Η Σωτηρία" και
τους αναγνώστες της "Επικοινωνίας εν Τύπω"

Το έργο: Παραμονή Χριστουγέννων, η πόλη κρύα και απρόσωπη. Μια παρέα παιδιών ξεχύνεται στους δρόμους για τα κάλαντα, όμως η μαγεία έχει χαθεί, οι άνθρωποι βουτηγμένοι στα προβλήματα τους δεν δίνουν σημασία. Κανένας δεν χαμογελάει, κανείς δεν νιώθει την ελπίδα και τη χαρά που φέρνουν τα Χριστούγεννα! Όμως... ξαφνικά παρουσιάζεται μπροστά τους με νταούλια, ρόδια στα μαλλιά και με διάθεση διονυσιακή ένα πλάσμα αλλόκοτο, από άλλους καιρούς, παλιούς, παραμυθένιους...

12 χρόνια κοντά στα παιδιά

Η παράσταση αυτή θα παρουσιαστεί για 12η χρονιά, συνεχίζοντας έτσι με πετυχημένο την αποστολή της: να φέρει τα παιδιά του σήμερα κοντά στο πνεύμα και την αίσθηση των Ελληνικών Χριστουγέννων.

Τηλέφωνα για κρατήσεις 2103464903, 2103464002, 6984240756.
Στην παράσταση συμμετέχει το Ελληνικό Κέντρο Λαογραφικών Μελετών.

“Περιμένοντας τη Σωτηρία” Μια αναδρομή στην ιστορία και τον αντιφυματικό αγώνα

Αποσπάσματα από το Λεύκωμα της Επιτροπής Μουσείου

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Η εκδήλωση όμως που απέφερε το μεγαλύτερο χρηματικό ποσό ήταν ο λαϊκός έρανος του 1911, "το τριανταφυλλάκι". Εκατοντάδες κυρίες και δεσποινίδες της Αθηναϊκής κοινωνίας, πρόσφεραν από ένα τριαντάφυλλο σε όσους έδιναν χρήματα για τη "Σωτηρία".

"Η πόλις έπλευσεν εχθές εις όλας τας ανταύγειας του ροδίνου, χάρις εις τα ανάγλυφα δακτυλάκια ευγενών κυριών και δεσποινίδων αι οποίαί δίκην αιθέρων ανθοκόμων είχαν από πρώϊας αναλάβει να μεταβάλλουν κάθε κομβιοδόχην εις ανθοδόχην. Η δημιουργός της ροδίνης οπτασίας, κυρία Σχλήμαν, είχε δίκαιον να χαμογελά μέσα από τα κρύσταλλα της αμάξης της, σκεπτόμενη πόσαις ευάριστους ημέρας θα διέλθουν οι υπότροφοι του φθισιατρείου." Περισσότερες από 35.000 δραχμές συγκεντρώθηκαν, που δεν φτάνουν παρα για να κτιστεί ένα μικρό περίπτερο 30 κλιών, "το τριανταφυλλάκι".

Το ξέσπασμα του μεγάλου πολέμου βρίσκει την Ελλάδα διχασμένη σε δύο στρατόπεδα. Το Μάρτιο του 1915, ο Βενιζέλος παραιτείται και τον επόμενο χρόνο σχηματίζει δική του παράνομη κυβέρνηση και στρατό στη Θεσσαλονίκη. Οι δυνάμεις της Συνεννόησης τον υποστηρίζουν και προχωρούν σε αποκλεισμό της νότιας Ελλάδας ώσπου τον Ιούνιο του 1917 εξαναγκάζουν τον Βασίλεα Κωνσταντίνου σε παραίτηση. Ο Βενιζέλος εγκαθίσταται στην Αθήνα ως πρωθυπουργός και απηνείρι διωγμοί των φιλοβασιλικών λαμβάνουν χώρα. Στο θρόνο βρίσκεται ο Αλέξανδρος ως αντιβασιλέας του πατέρα του.

Η Σοφία Σλήμαν πείθει τον Βενιζέλο να δωρήσει στη "Σωτηρία" 75.000 δρχ προερχόμενες από έρανο ομογενών για τη χρηματοδότηση των Βαλκανικών πολέμων. Έτσι χτίζεται το "Στρατιωτικό" περίπτερο.

Την ίδια χρονιά άλλα 15.000 πεύκα φυτεύονται στο δάσος που αρχίζει σιγά σιγά να κυκλώνει τα κτίρια της "Σωτηρίας". Το κράτος ενισχύει πια με σημαντικά ποσά το νοσοκομείο.

Τον Ιούλιο του '19 η κυβέρνηση Βενιζέλου, εν μέσω εθνικού διχασμού, αναλαμβάνει τη διοίκηση της "Σωτηρίας".

Διορίζεται 8μελές διοικητικό συμβούλιο με ισοβία πρόεδρο τη Σοφία Σλήμαν και συμμετοχή επιφανών στελεχών της κυβέρνησης.

Ός το 1920, μία στρατιωτική και διπλωματική αποστολή θα οδηγήσει τον ελληνικό στρατό στα παράλια της Μικράς Ασίας. Ο Βενιζέλος έχει δημιουργήσει την Ελλάδα των δύο ηπειρών και των πέντε θαλασσών.

Οι στρατιωτικοί θρίαμβοι δεν αρκούν για να συγκαλύψουν τη φτώχεια και την εξαθλίωση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού. Ο Βενιζέλος, στο αποκορύφωμα της δόξας του, ηττάται στην εκλογική αναμέτρηση και αφιλοεπιδοματός αυτοεξορίζεται.

Το Δεκέμβριο του 1920, ο Κωνσταντίνος επιστρέφει στην Αθήνα και αναλαμβάνει την αρχηγία της Μικρασιατικής εκστρατείας. Τον Αύγουστο του '22 ο ελληνικός αλυτρωτισμός συντριβεται στη Μικρασία. Η Σμύρνη καίγεται.

Με την υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών που ακολουθεί, περισσότεροι από ένα

εκατομμύριο Έλληνες πρόσφυγες περνούν στην άλλη πλευρά του Αιγαίου.

Η άφιξη των προσφύγων και η παρατεινόμενη ανεπάρκεια της κρατικής πρόνοιας να αναλάβει το δυσβάστακτο υγειονομικό βάρος, μετατρέπουν τη "Σωτηρία" σε συννοθώλευμα από άθλιες παράγκες και παραπήγματα. Είναι η εποχή που στιγματίζεται στη λαϊκή ψυχή, σαν "πεθαμενατζίδικο", "κόλαση των ζωντανών", "ανθρώπινος σταύλος". Τα ξύλινα "συμμαχικά" παραπήγματα και κάποια πρόχειρα "ντέκερ" με τσίγκινες σκεπές, καλούνται να στεγάσουν εκατοντάδες φυματικούς. Ακόμα περισσότεροι, οι πιο άτυχοι, μένουν στο ύπαιθρο ή κατασκευάζουν δικές τους πρόχειρες καλύβες ή λαγούμια.

Ο πόνος και ο θάνατος συγκατοικούν με την αναρχία και την εξέγερση. Η διοίκηση του φθισιατρείου αδυνατεί να ελέγξει όσους το κατοικούν. Καιροσκόποι, άστεγοι και μικροπωλητές, ανακατεύονται με τους αρρώστους. Μέσα στους χώρους του φθισιατρείου και στα κοντινά κέντρα διασκέδασης ανθεί το εμπόριο ναρκωτικών και η οργανωμένη πορνεία.

Το 1922 ιδρύεται το Υπουργείο Υγιεινής, Πρόνοιας και Αντιλήψεως και σε όλη την επικράτεια εγκαινιάζονται λαϊκά ιατρεία και φαρμακεία, καθώς και 32 προσφυγικά νοσοκομεία. Ανάμεσα τους, το Νοσοκομείο Φυματιωτών στο Ασβεστοχώρι της Θεσσαλονίκης και το Φθισιατρείο Χανίων. Το νεοσύστατο υπουργείο αναλαμβάνει και τη διοίκηση της "Σωτηρίας". Με βάση πάντα τις δωρεές, κτίζονται τα νέα περίπτερα, "Σπηλιοπούλειο", των "Φιλελλήνων", το "Αμερικάνικο", της "Μάννας" και το περίπτερο "Λαοαρά".

Το 1924 με δημοψήφισμα καταργείται η μοναρχία. Η νεοπαγής ελληνική δημοκρατία παραδίδεται έκτοτε σε σύντομες και ελάχιστες αποτελεσματικές κυβερνήσεις που διαδέχονται η μία την άλλη με την παρεμβολή αντίστοιχης διάρκειας και αποτελεσματικότητας δικτατοριών. Ο μέσος χρόνος θητείας του υπουργού Υγιεινής υπολογίζεται σε περίπου 7 μήνες. Η επανεκλογή του Βενιζέλου στα 1928 φάνηκε να προοιωνίζει την πολυπόθητη σταθερότητα, αλλά η διεθνής οικονομική κρίση δυσχεραίνει την προσπάθεια της σύναψης δανείων και της αποπληρωμής των προηγούμενων. Το μεγαλύτερο μέρος των κρατικών δαπανών αφιερώνεται στην αποπληρωμή τόκων.

Η πνευματική Αθήνα του '20 αποχαιρετά στη "Σωτηρία" τη φυματική, νέα ποιήτρια, Μαρία Πολυδούρη. Είναι ταυτόχρονα και η στιγμή που την ανακαλύπτει. Οι τριλιές της θα σβήσουν άδοξα στην κλινική του Χρηστομάνου, στα Πατήσια. Η ποίηση της θα συνδεθεί με την αρρώστια της. Μαζί της, σβήνει και η ρομαντική εκδοχή για τη φθίση.

Με εράνους και δωρεές, η Άννα Παπαδοπούλου, αδελφή του Παύλου Μελά, κτίζει στην Κορφοζυλιά Αρκαδίας το πρώτο πελοποννησιακό σανατόριο. Η προσφορά του στους φυματιώτες της περιοχής, που ζούσαν σε παράγκες μακριά από τα χωριά τους, υπήρξε ανυπολόγιστη. Το 1930 ξεκίνησε με τις καλύτερες προδιαγραφές και το 1940 έκλεισε πέφτοντας θύμα κακής διοίκησης.

Στη δεκαετία του '30 κυριαρχεί ο τύπος του νοσοκομείου-σανατορίου. Τώρα, κατά της φθίσης επιστρατεύεται ο πνευμοθώρακας. Η νέα μέθοδος εφαρμόζεται και στο αντιφυματικό ιατρείο. Στη "Σωτηρία" ιδρύεται Φυματιολογικό Κέντρο με διευθυντή τον Ιωάννη Βαλτή.

Το Κέντρο δημιούργησε μια νέα γενιά φυματιολόγων που αργότερα στελέχωσαν το νοσοκομείο.

Το 1932, η ογδοντάχρονη Σοφία Σλήμαν επισκέπτεται για τελευταία φορά τη "Σωτηρία". Την ίδια χρονιά θα πεθάνει και θα κηδευτεί από τη μητρόπολη. Τη συνοδεύει το υπουργικό συμβούλιο και ο πρωθυπουργός και παλιός της φίλος Ελευθέριος Βενιζέλος. Μαζί της θα εκλείψει οριστικά και η εποχή όπου η κοινωνική πρόνοια βασιζόταν στην ιδιωτική φιλανθρωπία.

Η βασιλεία επιστρέφει στην Ελλάδα το 1935. Πραξικοπήματα, απόπειρες δολοφονίας, θάνατοι ικανών πολιτικών και οικονομικά προβλήματα στρώνουν το δρόμο στη συνταγματική εκτροπή. Στις εκλογές του '36 οι κομμουνιστές κατακτούν 15 έδρες στο κοινοβούλιο. Ο βασιλιάς Γεώργιος συμφωνεί με τον υπηρέσιακό πρωθυπουργό Ιωάννη Μεταξά για αναστολή ορισμένων άρθρων του συντάγματος. Είναι η 4η Αυγούστου 1936. Το κοινοβούλιο δεν θα ξαναλειτουργήσει παρά μετά από 10 χρόνια.

Στα τέλη της δεκαετίας του '30 η "Σωτηρία" αναμορφώνεται. Για πρώτη φορά το κράτος είναι ο αποκλειστικός χρηματοδότης για την αν-

νέγερση ενός κτιρίου της, της "Χειρουργικής Κλινικής". Κτίζονται ακόμα, το "Μέγα Λαϊκό", το "300 ανδρών", το "300 γυναικών" και ο "οίκος αδελφών". Το 1936 είναι μια σημαντική χρονιά για τη "Σωτηρία". Το νοσοκομείο γίνεται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, έχει δύναμη 1800 κλιών και μια ετήσια κρατική επιχορήγηση 20 εκατομμυρίων δραχμών. Ο πρόεδρος του Μαρίνος Γερούλανος και ο γενικός διευθυντής Μάνθος Μεταλληνός κατά τα έτη 1936-1938, πρωτοστατούν σε μια εντυπωσιακή αναμόρφωση της "Σωτηρίας" από τόπο συσώρευσης φθισικών σε σύγχρονο νοσοκομείο νοσημάτων θώρακος.

Ο Μ. Γερούλανος σημειώνει στις αναμνήσεις του: "Η κατάστασις εις την οποίαν ευρίσκετο

το ίδρυμα ως το 1936 είναι αδύνατον να περιγραφεί. Αφάνταστος αθλιότητος επεκράτει εις τα περίπτερα ανδρών και γυναικών. Η ακαθαρσία, τα ζωύφια και ο συνωστισμός, ήτο κατάστασις αδιανόητος. Υπό τα ασφυκτικά πληρούντα έκαστον δωμάτιον δέκα κρεβάτια, υπήρχον ισάριθμα στρώματα επί του εδάφους, δι' άλλους ασθενείς, των οποίων η κεφαλή προεξείχεν της άνωθεν κλίνης προς τον

“Περιμένοντας τη Σωτηρία” Μια αναδρομή στην ιστορία και τον αντιφυματικό αγώνα

Αποσπάσματα από το Λεύκωμα της Επιτροπής Μουσείου

στενόν ενδιάμεσον διάδρομον.. Υπήρχον περίπτερα προοριζόμενα δι' αεροθεραπείαν, δι' ασθενείς δυναμένους να γεγείρυνται της κλίνης. Ταύτα είχαν καταληφθεί από ασθενείς διαρκώς κλινήρεις, και όχι εις μίαν σειράν κλινών, αλλά και εις δευτέραν σειράν κατά πλάτος.

Υπήρχον εντός του περιτοιχισμένου περιβόλου και πρόχειρα μικρά ιδιόκτητα περίπτερα μίας κλίνης, από σανδία, πισσόχαρτο ή τενεκέν, τα οποία οι πάσχοντες οι μη ευρίσκοντες κλίνην είχαν λάβει την άδειαν να ανεγείρουν οι ίδιοι.

Ταύτα κατόπι, ενοικιάζοντο εις τρίτους. Αι κλιναι όλων των περιπτέρων ενοικιάζοντο ή παρεχωρούντο υπό του Αρχινοσοκόμου αντί αμοιβής. Έναντι χιλίων δραχμών ηδύνατο ο πάσχων να αποκτήσει καλύτεραν κλίνην εις άλλο περίπτερον, χωρίς καν να ενημερωθεί ο θεράπων ιατρός. Πλείστοι ασθενείς και ιδίως νοσοκόμοι, επώλουν τρόφιμα και άρτον έως εκτός του Ιδρύματος. Ο τοίχος όστις περιέκλειε το θεραπευτήριον ήτο εις διάφορα σημεία κατεστραμμένος ώστε να είναι ευχερής και πλην απαραίτητος η επικοινωνία προς τα έξω. Και τούτο όχι μόνον διά την δίοχτευσιν τροφίμων, αλλά και διά παν είδος υλικών και αντικειμένων.

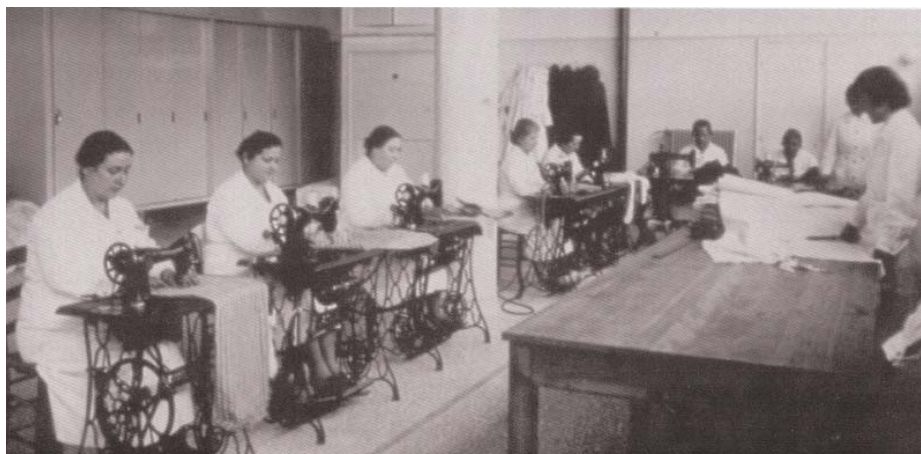
Το Θεραπευτήριον ενοσηλεύεν, συμφώνως προς τα βιβλία, περί τους 2.500 ασθενείς. Εις την πραγματικότητα κανείς δεν ενγνώριζεν ακριβώς πόσοι ήσαν, διότι πλείστοι των αναγραφόμενων είχαν προ πολλού έγκατα λείψει το ίδρυμα, αλλά εφέροντο ως παρόντες και εσιτίζοντο. Έτεροι νοσηλεύόμενοι από 10ετίας και 15ετίας, εξήρχοντο κατά βούλησιν παραμένοντες όσον οι ίδιοι ήθελον έξω, την δε τροφήν των παρεχώρουσαν αντί αμοιβής εις άλλους ασθενείς ή νοσοκόμους. Τα πάντα ηδύνατο να αποκτηθούν διά πληρωμής.."

Ο Μ. Μεταλληνός γνωρίζει όσο ελάχιστοι τα υγειονομικά προβλήματα της χώρας μετά την έλευση των προσφύγων. Σαν απεσταλμένος της Κοινωνίας των Εθνών, βρίσκεται στην Μακεδονία κατά την εγκατάσταση των προσφύγων εκεί, στη δεκαετία του '20. Χτίζει τα πρώτα αγροτικά και αντιφθισικά ιατρεία και παρακολουθεί τα έργα της αποστράγγισης του ποταμού Στρυμόνα. Γιά τη δράση του αυτή κατακτά τη διεθνή αναγνώριση. Το 1936 διορίζεται Γενικός διευθυντής της "Σωτηρίας" με στόχο την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό της.

"Ξανάδαμε τη Σωτηρία το 1939, έπειτα από δύο χρόνια διευθύνσεως Μεταλληνού. Μέσα στο ελάχιστο αυτό χρονικό διάστημα ο Μεταλληνός είχε καταφέρει να οργάνωση πλήρως το ίδρυμα, να ολοκληρωση επιστημονικά τα διάφορα τμήματα του, να επιβολή την τάξη και να κτίση στη θέση που ήταν οι παράγκες των κοκαίνομανών, οικοδομικά μεγαθήρια, που πληρούσαν όλους τους κανόνες της σύγχρονης θεραπευτικής.

Ένας άνθρωπος έφθασε για να εξυγιάνη ένα στήγμα του πολιτισμού, που μπροστά σ' αυτό σταματούσαν με δέος πρωτύτερα κυβερνήσεις ολόκληρες. Αλλά ο άνθρωπος αυτός, έπρεπε να είναι ο Μεταλληνός" θα γράψει ο Κερκυραϊός λόγιος Κ. Δάφνης.

Το καλοκαίρι του 1937 δόθηκε η πρώτη υπαίθρια συναυλία της κρατικής ορχήστρας στη "Σωτηρία". Ο Μεταλληνός προσπάθησε ν' αλλάξει με κάθε τρόπο την εικόνα του νοσοκομείου στην κοινωνία. Ο πόλεμος σαρώνει εκείνες τις προσπάθειες. Επί υπουργίας Λογοθετόπουλου, ο Μεταλληνός καταγγέλλεται και παραπέμπεται στο δικαστήριο. Θα αποβωθει αλλά θα απομακρυνθει από τη θέ-

ση του. Η προσφορά του Μάνθου Μεταλληνού στη "Σωτηρία" μέσα από τη στενωπό της Μετάξι κής δικτατορίας και της γερμανι-

κής κατοχής, είναι καιρός να αναγνωρισθεί. Ενώ ο πόλεμος μαίνεται, το νοσοκομείο αυξάνει τα κρεβάτια του σε 2000 και τις κλινικές του σε 15. Παρολ' αυτά, η θνητότητα στο νοσοκομείο αυξάνεται αφού επιλέγονται για νοσηλεία πλέον μόνον οι βαρέως πάσχοντες. Σε ανοιγμένα χαντάκια, ενταφιάζονται ομαδικά οι άποροι νεκροί.

Μετά τον πόλεμο, η "Σωτηρία" έχει μετατραπεί σε κρησφύγετο ανταρτών. Τα Τάγματα Ασφαλείας συλλαμβάνουν αρρώστους και μέλη του προσωπικού. Στα Δεκεμβριανά, οι σφαίρες των αντιπάλων σκοτώνουν αρρώστους και τραυματίζουν τα κτίρια. Ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου, αντιναύαρχος Γεώργιος Μπουρμπούλης "συλληφθείς εξετέλεσθη υπό των στασιαστών".

Μέσα στα συντρίμια του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου μελλεται να φυτρώσει η σωτηρία της φθίσης. Ισχνό μανιτάρι στην αρχή, ένα φάρμακο, η στρεπτομυκίνη, θα γίνει γρήγορα λειμώνας με παυσίλυπα - το PAS, η ισονιαζίδη, η πυραζιναμίδη. Το 1944, ο Abraham Walksman απομονώνει μια υδατοδιαλυτή ουσία από τον μύκητα streptomycetes griseus. Η φθίση δεν είναι πια αθεράπευτη.

1 Δεκεμβρίου 1999, βράδυ. Η Αθήνα ετοιμάζεται να κοιμηθεί σαν κάθε άλλη δυτικοευρωπαϊκή πρωτεύουσα. Ένα γύρω, πολυσύχναστο λεωφόρο και πολυκατοικίες και κάπου κρυμμένα μερικά νεοκλασσικά μέγαλα σαν ύστατα φυλάκια ενός στρατού που πέρασε κι έγινε σκόνη. Κυκλωμένη από τις καμινάδες μιας ασυντόνιστης εκβιομηχάνισης, η Αθήνα πάει για ύπνο κι έχει πολλά να θυμηθεί. Τόσες μνήμες, τόσα ερείπια στη Σωτηρία, στο Βόλο, στην Τρίπολη, στη Πάρνηθα, στο Ασβεστοχώρι, στα Χανιά.

Ο αντιφυματικός αγώνας δεν τελείωσε. Η φυματίωση είναι πάντα εδώ. Τριγυρίζει με τους ξεριζωμένους του καιρού μας, θερμειύει μέσα στα κορμιά των αδυνάτων, μας συντροφεύει πιστά. Τα ερείπια μπορούμε να τα παραδώσουμε στη λησμονιά, αλλά δεν μπορούμε να κρυφτούμε απ' αυτόν που μες στη νύχτα χτυπάει την πόρτα μας.

Επιτροπή Μουσείου Σωτηρίας

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΣΩΤΗΡΙΑΝ" Η ΑΝΕΓΕΡΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΥ ΤΗΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ

Εντός των προσεχών ημερών άρχονται αι εργασίες δια την ανέγερσιν του νέου περιπτερού του σανατορίου "Σωτηρία" το οποίον θα περιλάβει όλες τας μηχανικές εγκαταστάσεις του ιδρύματος. Η δαπάνη θα ανέλθει εις το ποσόν των 23 εκ. δραχμών.

Εντός του προσεχούς μηνός θα αρχίσουν αι εργασίες και δια την ανέγερσιν του σανατορίου Μαντινείας, ή δαπάνη ανοικοδομήσεως του οποίου θα φθάση το ποσόν των 16 εκ. δραχμών.

Ωσαύτως απεφασίσθη η ανέγερσις δυο πολυιατρείων ενταύθα, εκ των οποίων το εν θα λειτουργήσῃ εις τον συνοικισμόν Δραπετσώνας και το έτερον εις τον συνοικισμόν Βύρωνος Η δαπάνη ανεγέρσεως των δύο τούτων πολυιατρείων θα ανέλθῃ εις το ποσόν των 4 εκ. δραχμών. Εν τέλει υπό το υπουργείον της Κρατικής Αντιλήψεως απεφασίσθη η εκτελεσις συμπληρωματικών έργων εις το χαμοκαθάρτηριον Αγίου Γεωργίου. Προς τον σκοπόν τούτον θα διατεθῇ ποσόν 2 εκ. δραχμών εκτός των 3 εκ. τα οποία εδαπανήθησαν ήδη δια τον ίδιον σκοπόν. Ομοίως απεφασίσθη η επέκτασις του αντιπετρικού σταθμού Αθηνών δια της προσθήκης εις αυτόν ικανού αριθμού κλινών.

Εφημερίδα Καθημερινή, 27.05.1938

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΕΚΑΛΙΕΡΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΣΩΤΗΡΙΑΝ" ΔΕΝΔΡΥΛΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΧΑΣΙΣ

Συστηματική καλλιέργεια χασίς εγένετο εις το νοσοκομείον "Σωτηρία" υπό αγνώστων ασθενών φυματικών. Τούτο απεκαλύφθη την Κυριακήν το απόγευμα, υπό της αστυνομίας, κατόπιν ανωνύμου τηλεφωνήματος. Όντως, ο προϊστάμενος της υπηρεσίας πληροφοριών της Γεν. Ασφαλείας κ. Κωσταράς και ο αστυνόμος της υπηρεσίας διώξεως ναρκωτικών κ. Σαμπάνης, ανεκάλυψαν εις το όπισθεν μέρος της κλινικής Λοβέρδου και καμουφλαρισμένον εις το φύλλωμα μεγάλου δένδρου, δενδρύλιον ινδικής καννάβης. Οι έτοιμες "φούντες" θα απεδιδόν δυο κιλά χασίς (δια "κάπνισμα" και "σπόρον"). Άλλα δυο δενδρύλλια, μικρότερα του πρώτου, ανευρέθησαν, υποκάτω δύο δένδρων μηλέας. Και τα τρία εξερριζώθησαν και μετεφέρθησαν εις την Ασφάλειαν. Η ενεργηθείσα προανάκρισις απέδειξεν ότι τα δενδρύλλια είχαν φυτευθῆ από φυματικών, τρόφιμον της "Σωτηρίας" της κλινικής Λοβέρδου ο οποίος και τα ενέμετο, σκοπεύων να επεκτείνῃ την καλλιέργειαν της ινδικής καννάβης. Κατηγγέθη μάλιστα ότι έτερος φυματικός έκοψε μίαν φούνταν από έν δενδρύλλιον. Η ταυτότης αυτού δεν εληκκριβώθη. Επίσης δεν εληκκριβώθησαν ποιοι εφύττευσαν τα δενδρύλλια. Η προανάκρισις συνεχίζεται.

Εφημερίδα Ελευθερία 18.08.1964

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τα παιδιά και το προσωπικό του Βρεφονηπιακού Σταθμού του Νοσοκομείου μας ευχαριστούμε θερμά τους παραγωγούς Γκίωνα Αντώνιο και Πουλόπουλο Δημήτριο από το νομό Μεσσηνίας για την προσφορά τους σε μέλι και χυλοπίτες αντίστοιχα. Επίσης ευχαριστούμε τής Κωταντούλα Μαρία και Κωταντούλα Γεωργία για την ευγενική τους μεσολάβηση.

Δεν γίναμε "σωστοί άνθρωποι"

Δεν γίναμε "σωστοί άνθρωποι" διότι μεγαλύτερα βλέποντας:

- Τον Σκρουτζ Μακ Ντακ να συσσωρεύει πλούτο, εκμεταλλευόμενος ακόμα και τους συγγενείς του.
 - Τον Ντόναλντ Ντακ με τα ανίψια του να είναι μια ζωή άνεργοι και όμως να επιβιώνουν.
 - Τον Μίκι Μάους να υπόσχεται γάμο στη Μίνι, αλλά να μη την παντρεύεται ποτέ.
 - Τον Πινόκιο να λέει συνεχώς ψέματα.
 - Τον Αλαντίν να είναι κλέφτης και να κάνει παρέα με τον Αλή Μπαμπά και άλλους 40 κλέφτες.
 - Τον Μπαγκς Μπάνου να είναι ο πιο αλήτης της παρέας και να κλέβει συνεχώς το καρτό το επιούσι.
 - Τον Ντάφν Ντακ, να κοροϊδεύει όλο τον κόσμο.
 - Τον Ταρζάν να τριγυρνάει γυμνός από δω κι από κει.
 - Τη Σταχτοπούτα να γυρνάει σπίτι της με σάνιχτα. Και ξυπόλυτη.
 - Τη Χιονάτη να μένει σε ένα σπίτι με επτά άντρες!!!
 - Τον Μπάτμαν να οδηγεί με 300 χλμ την ώρα, παραβιάζοντας όλους τους κώδικες.
 - Τον Ποπάυ να έχει τατουάζ και να καπνίζει συνεχώς πίπα.
 - Τον Σούπερμαν να κρύβει την πραγματική του ταυτότητα.
 - Και τελευταίο τον Πάγκμαν, να τρέχει σε ένα σκοτεινό λαβύρινθο με ηλεκτρονική μουσική, καταπίνοντας χαπάκια αγνώστου προελεύσεως. Με όλο αυτό το παιδικό μορφωτικό background, περιμένει κανείς κάποια προκοπή κατά την ενηλικίωση;
- <http://www.inews.gr/116/giati-den-giname-sostoi-anthropoi.htm>

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΡΟΥΧΑ

Τώρα με την αλλαγή του ρουχισμού στις ντουλάπες σας, μπορούμε να δεχτούμε όσα από τα χειμωνιάτικα ρούχα δεν θέλετε να χρησιμοποιήσετε φέτος.

Σας παρακαλούμε τα ρούχα που θα φέρετε να είναι σε καλή κατάσταση, καθαρά και σιδεραμένα. Θα προσπαθήσουμε να τα διαθέσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Υπάρχει ανάγκη για Τζιν, Μπουφάν και κουβέρτες, που θα διαθεθούν σε άστεγους.

Απευθυνθείτε στους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού:

Κώστας Βιταλάκης τηλ. -3268 ή 6977202398 και Σοφία Βιταλάκη τηλ. 6973538028.

Οι Προϊσταμένες των Τμημάτων μπορούν να επικοινωνούν με στους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού για κάλυψη αναγκών νοσηλευόμενων ασθενών. ο κ. Βιταλάκης θα βρίσκεται στην Ιματιοθήκη κάθε Τετάρτη 9-2

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ. 2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΗΤΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά
αντί στεφάνου την:

Ρουμेलιώτη Ελένη στη μνήμη του συζύγου
της Ρουμελιώτη Όθωνα.

Λογαριασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:

ATE BANK: 274 04 003500 12

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Οικονομικά

Νοεμβρίου 2012

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
70,00 ευρώ	1.108,81 ευρώ
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΞΟΔΩΝ	
Περιθαλπόμενοι:	222,50 ευρώ
ΕΑΤΑ, εφημερίδα, Διανομή:	704,96 ευρώ
Διάφορα έξοδα:	181,35 ευρώ

Επι Κοινωνία ΕΝ ΤΥΠΩ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Φωτεινή Δαρειωτάκη,
Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:
Κυριακή Δημητρούλακη, Βασίλης Καλαφάτης και Αθηνά Πέτση.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως
την ευθύνη των κειμένων τους.

Ψυχική Υγεία και Πρόληψη

Τι είναι ψυχική υγεία;

Αν και δεν υπάρχει σαφής ορισμός της έννοιας **ψυχική υγεία**, θα μπορούσαμε να πούμε απλά ότι αναφέρεται στην ικανότητα του ατόμου να χαίρεται τη ζωή, να επιτυγχάνει μια ισορροπία ανάμεσα στις δραστηριότητές του και να διαχειρίζεται αποτελεσματικά το στρες. Όταν έχουμε ψυχική υγεία, είμαστε σε θέση να παίρνουμε σωστές αποφάσεις, ανταποκρινόμαστε ικανοποιητικά στις απαιτήσεις της ζωής μας, έχουμε καλή επικοινωνία με τους άλλους, καλές ανθρώπινες σχέσεις, αντιμετωπίζουμε με ρεαλισμό και ψυχραιμία τις δυσκολίες της καθημερινότητας, φροντίζουμε τον εαυτό μας σωματικά και συναισθηματικά, μπορούμε να ανταποκριθούμε σε κοινωνικούς ρόλους και να αναπτύξουμε σταθερές σχέσεις με τον κοινωνικό μας περίγυρο.

Τι είναι πρόληψη και ποιά τα είδη της;

Η λέξη "πρόληψη" προέρχεται από τη λέξη λήψη και την πρόθεση προ (πριν από). Σημαίνει, δηλαδή, πριν τη λήψη. Παρόμοια ετοιμολογία έχει και ο αγγλικός όρος "prevention" που προέρχεται από το λατινικό "praevēnire" (πριν έρθει). Το 1964 ο Gerald Caplan προσπαθώντας να διαχωρίσει τις έννοιες εισήγαγε τους όρους πρωτογενής, δευτερογενής και τριτογενής πρόληψη, οι οποίοι επικράτησαν και χρησιμοποιούνται ευρέως μέχρι σήμερα. Σύμφωνα με την τυπολογία του Caplan η **Πρωτογενής Πρόληψη** περιλαμβάνει ενέργειες που αποσκοπούν στην αποφυγή ή μείωση της έκθεσης σε παράγοντες που συνδέονται αιτιολογικά με νοσήματα ή συμπτώματα, όπως για παράδειγμα είναι το κάπνισμα στην ανάπτυξη καρκίνου του πνεύμονα. Αποσκοπεί δηλαδή στη μείωση της επίπτωσης μιας νόσου στον πληθυσμό. Η πρωτογενής πρόληψη περιλαμβάνει μέτρα ατομικής και ομαδικής προστασίας. Η **Δευτερογενής Πρόληψη** αποσκοπεί στην έγκαιρη διάγνωση και κατά συνέπεια καλύτερη θεραπεία και έκβαση νοσημάτων τα οποία δεν έχουν ακόμη εκδηλωθεί κλινικά, ενώ η **Τριτογενής Πρόληψη** έχει σχέση με τη πρόληψη των επιπλοκών και τη αποκατάσταση σε όσους ήδη έχουν νοσήσει.

Η Πρωτογενής Πρόληψη στη Ψυχική Υγεία τι αφορά;

Μπορούμε να μιλάμε για πρόληψη στην ψυχική υγεία μόνον εφόσον διασφαλίζονται κάποιοι βασικοί κανόνες ασφαλούς διαβίωσης. Για να μπορεί κάθε άτομο που γεννιέται, να μεγαλώνει και να ζει με ψυχική υγεία, χρειάζεται μια οικογένεια με άμεση και ανοιχτή επικοινωνία, που να χαρακτηρίζεται από αγάπη, σεβασμό, αξιοπρέπεια και ασφάλεια, ένα σχολείο που να του προσφέρει γνώσεις, δεξιότητες, κίνητρα για ζωή, φροντίδα, ενημέρωση και καθοδήγηση και μια πολιτεία που να είναι κοντά του με τις υπηρεσίες της, όταν αυτές απαιτούνται είτε για πρόληψη είτε για θεραπεία είτε για αποκατάσταση και επανένταξη.

Η πρωτογενής πρόληψη στη ψυχική υγεία επιτυγχάνεται κυρίως με την εφαρμογή **προγραμμάτων προαγωγής της υγείας** που αφορούν κυρίως θεσμούς, όπως η Οικογένεια και το Σχολείο και **προγραμμάτων ευαισθητοποίησης της Κοινότητας**, όπου ομάδα στόχου είναι όλη η Κοινωνία. Η προαγωγή της ψυχικής υγείας εξαρτάται από διάφορες συνθήκες και καταστάσεις. Αρμόδιοι γι' αυτό δεν είναι μόνο οι "ειδικοί". Απλά οι ειδικοί είναι επικροτιζόμενοι με έναν παραπλανώδη ρόλο αυτό της ενημέρωσης, της φροντίδας και της υποστήριξης. Η προαγωγή της ψυχικής υγείας είναι θέμα του καθενός. **Είναι θέμα της οι-**

κογένειας και του σχολείου από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Πανεπιστήμιο. Είναι θέμα της πολιτείας με τις αρμόδιες υπηρεσίες που προσφέρει, ειδικά αυτών που ασχολούνται με την ομαλή κοινωνική ένταξη των παιδιών σε ομάδες (φιλικές, συγγενικές) και αυτών που βοηθούν στην αντιμετώπιση των μαθησιακών δυσκολιών ή διαταραχών στο σχολείο, καθώς μπορούν να αποτελέσουν τον κινητήριο μοχλό για την πρόληψη άλλων ψυχικών διαταραχών. Τέλος είναι θέμα των διαφόρων φορέων και οργανώσεων με αθλητικές-πολιτιστικές-εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Εννοείται ότι για την καλύτερη αποτελεσματικότητα και την διασφάλιση της ψυχικής υγείας απαιτείται συνεργασία και διασύνδεση όλων των παραπάνω παραγόντων. Είναι απαραίτητο να υπάρχει συνεργασία και αλληλοενημέρωση μεταξύ οικογένειας - σχολείου - υπηρεσιών πολιτείας - φορέων, οργανώσεων.

Τα προγράμματα αγωγής της Κοινότητας αφορούν την ενημέρωσή της γύρω από θέματα ψυχικής υγείας, γιατί οι ψυχικές διαταραχές μπορούν να εμφανιστούν αδιακρίτως φύλου, κοινωνικής και οικονομικής τάξης. Με την έννοια αυτή μπορεί να "χτυπήσουν" την πόρτα του διπλανού μας ή και τη δική μας. Πολλοί μύθοι και προκαταλήψεις έχουν δυστυχώς με τα χρόνια εδραιωθεί. Η άγνοια, ο φόβος και η απομόνωση των ατόμων με ψυχικές διαταραχές δημιούργησαν το στίγμα που ακολουθεί τις ψυχικές διαταραχές και ιδιαίτερα τις ψυχώσεις. Στα πλαίσια αυτά η αγωγή Κοινότητας στοχεύει κύρια στη σωστή ενημέρωση και στην καταπολέμηση του στίγματος.

Ποιος είναι ο ρόλος της Οικογένειας στην Πρόληψη;

Η οικογένεια αποτελεί τον πιο σημαντικό φορέα ανατροφής του παιδιού, ιδιαίτερα αν λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι στα πρώτα χρόνια της ζωής όπου θεμελιώνεται η προσωπικότητα του ατόμου, οι γονείς είναι σχεδόν οι αποκλειστικοί παιδαγωγοί των παιδιών τους. Η επιστήμη έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσωπικότητα του ατόμου και η ψυχική του υγεία διαμορφώνονται σε μεγάλο βαθμό, στα πρώτα (5) χρόνια της ζωής. Τονίζεται η ιδιαίτερη σημασία των πρώιμων εμπειριών και βιωμάτων του ατόμου, του πρώτου περιβάλλοντος. Εδώ λοιπόν παρουσιάζεται η ανάγκη της πρόληψης της ψυχικής υγείας του αναπτυσσόμενου ατόμου με κύριο στόχο να διαμορφωθεί μια προσωπικότητα ανθρώπου θετική, συγκροτημένη, δυνατή με κριτική σκέψη, που πιστεύει στον εαυτό του, στις ικανότητές του, στην αξία του, που αγαπά τη ζωή και αγωνίζεται για την κατάκτησή της αντιμετωπίζοντας υπεύθυνα τα μικρότερα ή μεγαλύτερα προβλήματα που παρουσιάζονται.

Τι πρέπει να γνωρίζουν οι γονείς για να αναθρέψουν σωστά το παιδί τους;

Τα παρακάτω δέκα σημεία, που προτείνει η ψυχολόγος Μαρία Χουρδάκη, η οποία ασχολήθηκε συστηματικά με τη μελέτη και υποστήριξη Οικογενειών είναι πολύ σημαντικά:

1. Το παιδί σας πρέπει να έρχεται στη ζωή όταν είναι επιθυμητό, όταν ως γονείς είστε έτοιμοι να δημιουργήσετε ζεστή ατμόσφαιρα και θετικές σχέσεις μαζί του. Διαφορετικά αισθάνεται ανασφάλεια, εγκατάλειψη και τα πρώτα στοιχεία ψυχικών διαταραχών αρχίζουν να διαμορφώνονται.
2. Συνηθίστε το παιδί σας από νωρίς στις μικρές ευθύνες του, αργότερα στις μεγαλύτερες. Μην το υπερπροστατεύετε, μην το δικαιολογείτε πάντα. Δίνετε του όμως τις ευ-

καιρίες για συζήτηση, μάθετε να το ακούτε, διατηρείτε το διάλογο μαζί του.

3. Παραδεχτείτε το παιδί σας όπως είναι: περισσότερο ή λιγότερο έξυπνο, δραστήριο ή όχι, καλοφτιαγμένο ή άσχημο, κοντό, παχύ, ψηλό, αγόρι ή κορίτσι κ.α. Μην το ταπεινώνετε, μην κάνετε μόνιμα συγκρίσεις με άλλα παιδιά ή με τον εαυτό σας. Καθένας έχει την αξία του. Βοηθήστε το να τη βρει.

4. Ενισχύετε πάντα την εμπιστοσύνη του παιδιού στον εαυτό του, την αυτοεκτίμηση. Επαινέστε το, ενθαρρύνετε κάθε πρωτοβουλία του, βοηθήστε το να κρίνει, να αναζητά σε κάθε πρόβλημα τα θετικά και τα αρνητικά στοιχεία του, να παίρνει θέση.

5. Η προεφηβεία-εφηβεία είναι μια φάση γεμάτη προβληματισμούς. Οι σχέσεις σας με το παιδί σας δοκιμάζονται. Κρατήστε την ισορροπία με κατανόηση και διάλογο. Οι έφηβοι σας χρειάζονται, αλλά σύμφωνα με έκφρασή τους "δίπλα και όχι από πάνω". Θέλουν συνεργασία, όχι εξουσία.

6. Διαμορφώνετε τα σχέδια σας για το παιδί με βάση αυτό που είναι και όχι αυτό που θα "θέλατε" να είναι. Μην υπερτιμιάτε τις δυνάμεις του, τη νοημοσύνη του, στις σπουδές του, στην εκλογή επαγγέλματος. Καλύτερα επιτυχημένος στο δημιουργικό του επάγγελμα παρά δυστυχής στο "βάθρο" των φιλοδοξιών σας.

7. Μην αποξενώνεται το παιδί σας από τους φίλους, από τις διάφορες ομάδες, πολιτιστικές, αθλητικές κ.α. Μην το καθλώνετε στην ακινησία της καρέκλας και των πολλών μαθημάτων που δεν αφήνουν ελεύθερο χρόνο. Η ομαδική ευθύνη είναι κίνητρο για δράση, για δημιουργία. Εξάλλου, στην ομάδα, μπορεί ο έφηβος να βρει ό,τι δεν βρήκε κοντά σας: αυτοεκτίμηση, αναγνώριση, παραδοχή. Κι αν κάποια φορά το παιδί σας δεν βρει αμέσως το σωστό δρόμο του, μην το αποξενώνετε. Κρατάτε ανοιχτές τις πόρτες του σπιτιού και της καρδιάς.

8. Μην κρύβετε από το παιδί σας τις δυσκολίες σας, οικονομικές, κοινωνικές, επαγγελματικές, ψυχολογικές, χωρίς όμως να τις δραματοποιείτε. Το παιδί εκτιμά περισσότερο το γονέα που παλεύει, από εκείνον που του προσφέρει έτοιμη, άνετη ζωή.

9. Είναι ανάγκη να υπάρχει συνεννόηση στην οικογένεια, παραδοχή ανάμεσα στους συζύγους. Αν δεν γίνεται, το διαζύγιο δεν είναι τραυματικό για το παιδί, όταν οι χειρισμοί είναι πολιτισμένοι και αξιοπρεπείς.

10. Περάστε στα παιδιά σας ιδανικά, όσο και αν αυτά ταλαιπωρούνται στην εποχή μας. Μην τα συνηθίζετε μόνο στην έγνοια του "εαυτού", είναι βαρύ φορτίο που τελικά καταρρέει. Τα πλατύτερα ιδανικά ανοίγουν ορίζοντες και θεμελιώνουν την αισιοδοξία και την αγωνιστική διάθεση για ζωή.

Η δευτερογενής είναι εξίσου σημαντική με την πρωτογενή;

Η δευτερογενής πρόληψη προϋποθέτει την εμπλοκή των ειδικών. Το βασικό είναι η οικογένεια ή οι εκπαιδευτικοί ή άτομα από το ευρύτερο οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον να αναγνωρίσουν πρόδρομα συμπτώματα (προειδοποιητικά σημάδια) της ψυχικής νόσου και να ζητήσουν όσο πιο γρήγορα γίνεται βοήθεια από τους ειδικούς. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ ότι η πρώιμη διάγνωση οδηγεί σε έγκαιρη παρέμβαση, άρα και σε καλύτερη έκβαση.

Κέντρο Ψυχικής Υγείας Γ.Ν.Ν.Θ.Α.
Ιατροπαιδαγωγικό Τμήμα

Το Πανωφόρι

Ο πιτσιρικάς κρυμμένος στη γωνιά, τράβηξε το σπάγκο και έφερε το μεγάλο άδειο χαρτοκιβώτιο μέχρι τη μέση του δρόμου. Ο Γερμανός οδηγός του φορτηγού, που αποχωρούσε για Γερμανία νομίζοντας ότι ήταν εκρηκτικά φρέναρε απότομα. Οι αιφνδιασμένοι Γερμανοί της καρότσας εκσφενδονίστηκαν ψηλά και μετά προσγειώθηκαν ανώμαλα μαζί με κουβέρτες, τρόφιμα και όπλα. Ρακένδυτοι και πεινασμένοι Έλληνες άρπαξαν, ότι πρόλαβαν και εξαφανίστηκαν. Ένα μικρό σμυποτάζ είχε μόλις επιτύχει! Ο Θανάσης δέχτηκε στην πλάτη του μια ουρανοκατέβατη ρολαρισμένη κουβέρτα. Ξαφνιασμένος την άρπαξε και τρέχοντας χύθηκε σπίτι του να προλάβει, πριν η γυναίκα του κόψει την υφρανή κουβέρτα της προίκας της, για πανωφόρι του. Μάνα, γυναίκα και κουνιάδα έπεσαν με τα μούτρα στην δουλειά και σε τρεις μέρες, πάνω που ο καιρός αγρίευε, ο κρουουλάρης Θανάσης ζέστανε το λιπόσαρκο από την πείνα κορμί του με το ζεστό πανωφόρι από την γερμανική κουβέρτα. Δεν το έβγαζε από πάνω του, παρά μόνον όταν πήγαινε για ύπνο. Τις πολύ κρύες νύχτες το έριχνε σαν πανωσκεπάσμα στα τρία μικρά παιδιά του. Οι Γερμανοί ηττημένοι ξεκουμπίστηκαν. Όμως πριν προλάβουμε να χαρούμε την απελευθέρωσή μας, άρχισαν τα Δεκεμβριανά. Η ζωή έγινε πιο αβέβαιη ακόμα και από την εποχή της κατοχής! Ντόπια και ξένα συμφέροντα υποδαύλισαν τα πολιτικά πάθη και ο εμφύλιος, ό,τι χειρότερο για την κάθε πατρίδα και τα παιδιά της, άρχισε άγριος! Η διχόνοια, το μεγαλύτερο, το πιο αυτοκαταστροφικό ελάττωμα των Ελλήνων, γελούσε πονηρά και ακόνιζε τα δόντια της. Εκείνο το βράδυ ο Θανάσης έφαγε άκεφα λίγο πηλούρι και ξάπλωσε αμίλητος. Δεν είχαν προλάβει να καλοκοιμηθούν, όταν βροντοκόπημα στην πόρτα και φωνές, τους έκαναν να πεταχτούν επάνω. Οι νύφες του ξεμαλλιασμένες, σαν μαινάδες, μπήκαν μέσα και όρμησαν κατά πάνω του φωνάζοντας "πήρανε τους αδερφούς σου για το βουνό, για τα Κράρα. Αυτοί οι φίλοι σου οι κοικουέδες, που τους υπερασπιζέσαι και πιστεύεις, ότι θα φτιάξουν τον κόσμο καλύτερο, σήκωσαν τους ανθρώπους μισόγυμνους και τους σέρνουν μέσα στα χιόνια. Τους θέλουνε ομήρους, για να εκβιάσουνε Άγγλους και κυβέρνηση. Πήγαινε, πριν απομακρυνθούν πολύ, μήπως και βρεις κανένα γνωστό σου. Θα τους σκοτώσουν!" Έπεσε κι η μάνα πάνω του κλαίγοντας "Πήγαινε Θανάση μου να τους σώσεις". Ο Θανάσης δεν είπε ούτε μια λέξη. Φαινότανε σκοτεινιασμένος. Συλλογίζοταν πόσο δύσκολη και σκληρή είναι η πολιτική! Πάλι οι απλοί άνθρωποι θα πλήρωναν τα αρχηγιλίκια και τα απάνθρωπα παιχνίδια για την κατάκτηση της εξουσίας! Φόρεσε το πουλόβερ από ξεπλέγματα, που του έφερε η γυναίκα του και το ζεστό παντελόνι, που του είχε φτιάξει από ένα στρωματοσάπανο, του έβαλαν εφημερίδες και αφάρτο λαναρισμένο μαλλί στην πλάτη και στο στήθος. Τύλιξε το λαιμό του με το σάλι της μάνας του, φόρεσε τις φθαρμένες στρατιωτικές του μπότες γεμισμένες με μαλλί, έβαλε στο κεφάλι του ένα καπέλο από κατσικίσιο τομάρι και πήγε προς την πόρτα.

- Το πανωφόρι σου, τον σταμάτησαν με μια φωνή οι γυναίκες. Το φόρεσε ζεστό, πιστευμένο από τη μυρουδιά των παιδιών του.

- Με κάνατε αστακό, δεν θα μπορέσω να περπατήσω, είπε.

- Έχει γάντια στις τσέπες είτε η γυναίκα του φιλώντας τον.

- Άντε στο καλό, είπε η μάνα και τον σταύρωσε. Μετά γυρίζοντας προς τις νύφες της είπε: "Οι άνθρωποι έφτιαξαν τα πολιτικά για ν' αλληλοτρώνονται. Ο θεός όμως ξέρει τι καρδιά κρύβει στο στήθος του ο Θανάσης μου και θα είναι δίπλα του". Τον έβλεπαν ν' απομακρύνεται, μια ζωντανή σκιά στο παγωμένο σάβανο, που είχε τυλίξει τη γη!

Η αγωνία τον έτρωγε. Μονολογούσε. Άραγε πια νεοφώτιστα, φανατισμένα παιδιά εκτελούσαν αυτές τις διαταγές, που σίγουρα δίνονταν από αρχηγούς, που βρίσκονταν σε μεγάλη δυσκολία και σύγχυση... μετά από δύο ώρες περπάτημα στο χιόνι τους έφθασε. Οι τελευταίοι φρουροί ήταν γνωστοί.

- Ποιος έδωσε ρε σεις αυτές τις διαταγές; Σας είπαν να τους πάρετε μισόγυμνους, ή ο υπερβολικός σας ζήλος σας έκανε τόσο απάνθρωπους; τους ρώτησε.

- Αυτό ήρθες να μας πεις; Τι τους νοιάζεσαι, όλοι τους φασίστες είναι, απάντησαν. Ο Θανάσης είπε, όσο μπορούσε πιο ήρεμα. "Αν πιστεύετε και σεις ότι, πας μη αριστερός φασίστας, σας λέω και να το θυμηθείτε, ότι αυτό θα σας καταστρέψει!".

- Εγώ ήρθα εδώ γιατί έχετε ομήρους τους δύο αδελφούς μου, οι οποίοι δεν είναι αριστεροί, αλλ' αυτό δεν σημαίνει ότι είναι φασίστες! Ο φίλος του έσκυψε το κεφάλι. "Μου έχεις σώσει τη ζωή, με κίνδυνο της δικής σου και της οικογένειάς σου, όταν με έκρυβες τραυματισμένο. Ξέρω την ανθρωπιά σου, όμως και μες εδώ, τα κεφάλια μας παίζουμε, διαταγές εκτελούμε. Πήγαινε με τον σύντροφο Ανδρέα, βρείτε τ' αδέρφια σου και πες τους ότι αύριο, μαζί με μερικούς άλλους θα γυρίσουν σπíti τους." Όπως και έγινε. Τα πόδια του ήταν παγωμένα, μα το χειρότερο ήταν η πληγωμένη, η παγωμένη του καρδιά. Δεν άντεχε να βλέπει όλους αυτούς τους άτυχους ανθρώπους να σούρνονται στο χιόνι μελανιασμένοι από το κρύο και το φρόβο. Πόσο θα άντεχαν; Από τις σκέψεις του τον απέσπασε η αδύναμη φωνή μιας γυναίκας, που γονάτισε στο χιόνι, λίγα μέτρα εμπρός του. "Πάγωσα, δεν αντέχω άλλο." Έσκυψαν κάποιοι να την βοηθήσουν να σηκωθεί. Ο Θανάσης έβγαλε τα γάντια του και άρχισε να της τρίβει την πλάτη και τα χέρια. Κάποια γυναίκα της έτριβε τα πόδια. Κάπως συνήρθε. Φορούσε μια ροζ ζακέτα πάνω από το νυχτικό της. Πως να μην παγώσει... και αρκετά είχε αντέξει. Κοιτούσε με βλέμμα γεμάτο ευγνωμοσύνη και παράκληση. Φαινόταν τόσο ευαίσθητη, ήταν τόσο νέα, ήθελε να ζήσει. Η καρδιά του Θανάση ράγισε. Έ-

νωισε σαν να ήταν κι αυτός υπεύθυνος για αυτόν τον παραλογοισμό. Χωρίς κανένα δισταγμό έβγαλε το παλτό του και της το φόρεσε. Ύστερα, χωρίς να πει κουβέντα έφυγε με μεγάλες δρασκειές αφήνοντας όλους άφωνους!

Γλιστρούσε στο πάγο, έπεφτε, ξανασηκωνόταν, για μια στιγμή νόμισε, ότι δεν θα μπορούσε να συνεχίσει. Με την ψυχή στο στόμα ανέβηκε την τελευταία ανηφοριά. Τα ξυλιασμένα πόδια του δεν τον κρατούσαν. Κατρακύλησε σαν βαρελάκι στον κατήφορο. Άντε λίγο ακόμα και φθάνω σπίτι, έπαιρνε κουράγιο μόνος του. Το χιόνι πολύ. Όλη αυτή η ασπρίλα σχεδόν τον τύφλωνε. Από διάισηση καταλάβαινε, πως ήταν κοντά, μα δεν είχε δυνάμεις να προχωρήσει. Φοβήθηκε, πως το τέλος του θα ήταν εκεί, λίγα μέτρα από το σπίτι του. Ο λαιμός του είχε κλείσει, δεν μπορούσε ούτε να μουγκρίσει. Σκέφτηκε τα παιδιά του, ο γιος του ακόμη δεν είχε χρονίσει. Έπρεπε να γνωρίσει πατέρα! Κάτι σαν να τον θάμπωσε και έτριψε τα μάτια του. Κάτι σαν ουράνιο φως φώτιζε την απόσταση που τον χώριζε από το σπίτι του και τον οδηγούσε.

- Ωχ Θεέ μου, είπε, επιστρατεύοντας τις τελευταίες του δυνάμεις, έκανε μπουσουλώντας τα τελευταία μέτρα και έπεσε ξερός τραντάζοντας την πόρτα του σπιτιού του.

- Γύρισε, είπαν με μια φωνή γυναίκα και μάνα.

Πήραν το καντήλι παράμερα, για να να μη το σβήσει ο βοριάς και τον τράβηξαν μέσα. Του έβγαλαν τις μπότες, έσπασαν με το γουδοχέρι τον πάγο από το παντελόνι, το έκοψαν με το ψαλίδι και τον γύμνωσαν. Άρχισαν να τον τρίβουν με λάδι. Ευτυχώς οι αρθρώσεις των άκρων δούλευαν. Το στήθος και η πλάτη του δεν είχαν παγώσει. Τον έντυσαν με μάλλινα εσώρουχα και τον σκέπασαν με φλοκάτη. Η μυρουδιά από το πετρέλαιο, που του άλειψαν τις παγωμένες πατούσες του, του έφερε βήχα.

- Συνέρχεται, έκαναν την διάγνωση ανακουφισμένες. Η εξάχρονη κόρη του παρακολουθούσε κατατρομαγμένη και άφωνη, αντιλαμβανόμενη την κρισιμότητα της κατάστασης. Αργότερα, αυτή η σκηνή της θύμιζε Εσταυρωμένο σε Αποκαθήλωση. Η μάνα και η γυναίκα του δεν έκαναν κουβέντα για το πανωφόρι του. Ήξεραν την μεγάλη του καρδιά και το αίσθημα της θυσίας που είχε μέσα του. Κατάλαβαν, πως το είχε χαρίσει. Αργότερα έμαθα τι ακριβώς είχε συμβεί. Ο Χριστός είπε: ο έχων δύο χιτώνες να δίνει τον έναν εις τον μη έχοντα. Όταν όμως δίνεις το ένα και μοναδικό σου πανωφόρι, κάτω από τόσο δύσκολες, από κάθε άποψη συνθήκες, υπερβαίνεις τα ανθρώπινα και αγγίζεις το Θείο, προς τιμήν και δόξαν του ανθρωπίνου προσώπου!

Υ.Γ Το έγγραφο στη μνήμη του πατέρα μου Θανάση Μαυράκη. Την ιστορία του, μας την διηγήθηκε η μάνα μας, μετά τον ξαφνικό φυσικό του θάνατο. Εγώ την έγγραφα έχοντας στη μνήμη μου την εικόνα του Εσταυρωμένου σε Αποκαθήλωση, πιστεύοντας, ότι τέτοιες ανθρωπίνες πράξεις ζωής, έχουν διαχρονική αξία και πρέπει να γίνονται γνωστές, γιατί μπορεί να μας βοηθήσουν ληγάκι!

Βαλαμόντε Φανή

Φέτος τα Χριστούγεννα θέλω να κάνω δώρα.

Δεν θα στολίσω δέντρο, ούτε στεφανάκι με χρώνα πολλά θα κρεμάσω στο κατώφλι του σπιτιού.

Ούτε γιρλάντες και φρουφρού θα τρέξω να αγοράσω - ούτε μπαλίτσες, αγιοβασιλάκια και ζαχαρένια γκι, ως εϊθισται να συμβαίνει.

Κάτι φωτάκια κρέμασα στην κουρτίνα του σαλονιού χτες το βράδυ, και είναι υπέρ αρκετά.

Δώρα όμως θα ήθελα να κάνω πολλά.

Φέτος λοιπόν, τον χριστουγεννιάτικο οβολό μου λέω να τον κρύψω μέσα σε ένα απλό κουτί παπουτσιών. Πολύς δεν θα είναι, τόσο όσο όμως, κάτι καλό θα βγει.

Μέσα σε ένα χαρτονένιο κουτί παπουτσιών θα προσπαθήσω να χωρέσω λίγες στιγμές γιορτής και Χριστουγέννων, λίγο μερίδιο αξιοπρέπειας κι ελέους που το χρωστάω σε ολόκληρη τη γη.

Δυο ζευγάρια μάλλινες κάλτσες, μερικές κονσέρβες με κέϊνο το στρογγυλό άνοιγμα στιγμής, κάποια τυλιγμένα γλυκά, λίγο κοινάκι για το ψοφόκρο των αγίων ημερών, πράγματα άμεσης κατανάλωσης εν γένει.

Που να μην χρειάζονται κατσαρόλα για να βράσουν, μπρίκι για να ζεσταθούν, μαχαιροπίρουνο για να φτάσουν στο στόμα.

Όσα χωράει το κουτί, τόσα θα βάλω.

Μετά θα το τυλίξω με ωραίο χρωματιστό χαρτί κι θα το δέσω με πλούσια κορδέλα.

Να είναι προσφορά κανονική, περιποιημένη, όμορφη, όπως πρέπει.

Ένα την ημέρα θελω να ετοιμάζω, ένα τουλάχιστον, μακάρι και πιο πολλά.

Και θα παίρνω τους δρόμους μετά, κι όποιον άνθρωπο βρίσκω να έχει σε ένα παγκάκι, θα τον παρακαλώ να δεχτεί ένα μικρό κι ασήμαντο δώρο, να μου κάνει αυτή την γιορτινή χάρη, να με καταδεχτεί.

Στα παγκάκια αποκλειστικά θα στρέφομαι.

Ναι, σε κείνα τα συνηθισμένα, τα παλιά ρομαντικά καθίσματα για δύο, που ο Φασίστας και Α-ναίσχυντος Δήμαρχος Καμίνης ξεριζώσε από τα πάρκα των Αθηνών να μην του Λερώνουν οι κοιμημένοι άστεγοι το κάδρο της επικράτειάς του και χαλάει το πνεύμα των εορτών, χρονιάρες μέρες.

Δώρα σε γνωστούς και οικείους δεν θα ψωνίσω αυτή τη φορά, κι αν τύχει και μου προσφέρει κάποιος ένα μικρό, και πάλι στα παγκάκια θα το τρέξω.

Δώρα οφείλουμε να κάνουμε σε όσους πια τα έχουν ανάγκη, και ουχί από αβροφροσύνη, υποχρέωση, συνήθεια ή έστω κέφι.

Όχι πια.

Αλλάζουν οι συνήθειες, αλλάζουν τα νοήματα, αλλάζουν όλα.

Αλλάζουν και οι ανάγκες μας, κυρίως αυτές.

Φέτος μου χτύπησε την πόρτα αυτή η και-

νούρια, η αυτονόητη, η πιο φυσική.

Δώρα να κάνω στους ανθρώπους που δώρο δεν τους έκανε η ζωή αυτά τα Χριστούγεννα να τα περάσουν κάτω από στέγη.

Για μένα θα γίνει βέβαια πιο πολύ όλο αυτό, παρά για κείνους.

Χατίρι δεν μου ζήτησε κανείς.

Και χάρη δεν δικαιούμαι να πιστεύω πως είμαι άξια να κάνω σε κανέναν.

Απλώς, από μικρή μου μάθαιναν παραμύθια με μάλλινες κάλτσες κρεμασμένες στο τζάκι και αγιοβασιληδες που σέρνουν φουσκωμένους σάκους κι ανταμειβουν τους καλούς.

Εκείνοι οι καλοί των παιδικών μου χρόνων σήμερα είναι εκείνοι που κοιμούνται σε παγκάκια.

Έτσι βλέπω πια τις γλυκανάλατες *rasse partout* ιστορίες αγάπης και κατανύξης που κάποτε μου μούλιαζαν τα αυτιά με ροδόνηρο και γιορτινά λουκούμια.

Έτσι ανατριχιάζω κάθε φορά που έρχομαι σε μετωπική με μια αξιοπρέπεια, με μια αντοχή, με μια μοίρα σαφώς ανώτερη από τη δική μου.

Αυτός είναι ο μικρός τρόπος που βρήκα και αυτή τη φορά για να γιορτάσω το πνεύμα των ημερών.

Να ανακουφιστώ από τον εαυτό μου τον ίδιο, δηλαδή, που είναι ο χειρότερός μου εφιάλης.

Δεν έχω δικαίωμα να δίνω συμβουλές, ούτε να προτείνω.

Παρόλα αυτά, υπερβατικά, ένα θα ήθελα να πω, και ας μου επιτραπεί η κατάχρησή του μέσου.

Βρείτε, φροντίστε και τυλίξτε μερικά κουτιά παπουτσιών και έπειτα βγείτε στο δρόμο.

Κάντε στους ανθρώπους χρήσιμα δώρα που να έχουν αξία και νόημα πραγματικό αυτά τα παράδοξα Χριστούγεννα που πλησιάζουν.

Όχι για πλάκα, για εντυπωσιασμό ή από χόμπι.

Γεμίστε ένα κουτί παπουτσιών και δώστε το προσεκτικά σε κάποιον άνθρωπο που

μπορεί να μην έχει καν ένα ζευγάρι κάλτσες.

Και μετά από όλα αυτά τα

γλαφυρά, παρακαλώ συγχωρείστε μου την αυθαιρεσία να τολμήσω να σας προτείνω εγώ πώς να διαχειριστείτε εσείς τις λαμπερές γιορτές σας.

Τα σέβη μου.

<http://thethreewishes.wordpress.com/2011/11/30/little-jesus-in-a-shoebox/>

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
Όσα παιδιά θέλουν να πουν τα κάλαντα θα πρέπει μέχρι τις 15 Δεκέμβρη να προσκομίσουν τα απαραίτητα έγγραφα στο Υπουργείο Οικονομικών, να κάνουν έναρξη επαγγέλματος Καλλιτέχνη και να πάρουν μπλοκ αποδείξεων-πληρωμών.
Οι παραβάτες θα διώκονται ποινικά με φυλάκιση έως και δύο χρόνια! Ισχύει και για των Φώτων.
(εκ της γραμ. Νεας Γενίας)

<http://www.musicpaper.gr/editorial/3-syntaktes/118-kalantaprotoxronias>
<http://kse.treleno.me/like/9801>

Παρουσίαση Βιβλίου

ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΟΥ
ι. ΙΑΤΡΟΣ ΕΣΥ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 2012

Αφιερώνεται σε όλους τους ασθενείς και τους νέους γιατρούς.

Η ιδέα για την καταγραφή αυτού του ποιήματος υπήρχε έντονα μέσα μου από το τέλος του 1977, όταν για πρώτη φορά πήγα να εργασθώ σε επαρχιακό Νοσοκομείο ως ιατρός για εκπλήρωση της υπηρεσίας υπαίθρου (Αγροτικό). Εκεί τοποθετήθηκα αξιωματικά, άλλωστε ο τότε Υπουργός Υγείας δεν επέτρεπε παρεμβάσεις και αδικίες.

Η προσπάθεια αυτή δεν έχει λογοτεχνικές αξιώσεις ούτε οικονομικές βλέψεις. Απευθύνεται -με απλά λόγια- στον κάθε άνθρωπο που χρειάστηκε αυτούς τους χώρους των Υπηρεσιών Υγείας ή πράγμα που απεύχομαι, πρόκειται να τους "επισκεφθεί".

Το προλόγισμα έγραψε η Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Νικολίτσα Γεωργοπούλου-Λιαντίνη. Διατίθεται και στο κυλικείο του Νοσοκομείου.

Για γέλοια ή για κλάματα;

Σε ένα δημοτικό σχολείο κάπου στην Αθήνα, την πρώτη μέρα της νέας σχολικής χρονιάς η δασκάλα παίρνει παρουσίες...

- Μεχμέτ Αλί Αρκαντάν;
- Παρών.
- Μουχτάρ Αλ Σαρούι;
- Παρών.
- Γιόν Κιμ Λι Γκόνγκ;
- Παρών.
- Σουλεϊμάν Αλή Ζαουάχρι;
- Παρών.
- Χατζή Λαζά Ρουμίχ Αλής;
- Τίποτα...ησυχία
- Χατζή Λαζά Ρουμίχ Αλής; επαναλαμβάνει η δασκάλα...

Πάλι τίποτα.
Εκεί που ετοιμάζεται να σημειώσει απουσία η δασκάλα, ένα παιδάκι δειλά-δειλά σηκώνει το χέρι του από την τελευταία σειρά και λέει...

- Κυρία, μάλλον εγώ είμαι αυτός, αλλά το όνομά μου δεν διαβάζεται έτσι... Χατζηλαζάρου Μιχάλη με λένε...

<http://www.pinnokio.gr/arthro/se-ena-dhmotiko-scholeio-sthn-athina-anekdoto-gia-gelia-h-klamata>

